

och dess melodi hör till hans lyckligaste infall. 'Livligt och lätt' är beteckningen för den tredelade andra satsen i A-dur – det här stycket kan ses som den lilla svitens scherzo. Slutligen kommer en snabb och eldig sats, även den i A-dur. Avsnitt ur de båda tidigare satserna återkommer här i ett allt snabbare tempo, för att kulminera i en briljant coda.

Johannes Brahms älskade kammarmusik och gav i många fall sitt allra bästa i denna genre. Han komponerade kammarmusik från tjugo års ålder fram till åren före sin bortgång. Verken kom med jämna mellanrum som frukter av ett intensivt och självkritiskt arbete. 1861–62 stod han på toppen av sin förmåga, och då gav han ut den första av sina tre pianokvartetter, den i g-moll op. 25. Det var inte många som komponerat denna sorts musik tidigare: Mozart hade skrivit två och Schumann en pianokvartett, men ingen har skrivit så substantiell musik som Brahms. I själva verket lär musiken ha komponerats redan på 1850-talet medan Brahms arbetade som körledare och kammarmusiker i Detmold, men först 1861 anförträdde han Clara Schumann att medan han komponerade andra satsen hade han hela tiden henne i tankarna "i varje takt". Hon svarade att musiken var "ett stycke efter hennes eget hjärta. Jag kan drömma så vackert; det är som om min själ vaggades till sömns av dessa toner." Samma år satt hon vid pianot under uruppförandet i Hamburg. När verket året därpå första gången spelades i Wien spelade Brahms själv pianostämman – den konserten ägde rum i samma hus som Mozart skrev Figaros bröllop i.

Varje spelare tycks svara för en hel orkestersektion i denna breda musik så full av liv och uttryck att den nästan är symfonisk. Men ändå förmår Brahms alltid behålla kontakten med individen och det ömsinta i kammarmusiken. Verket togs emot mycket positivt, och Brahms gode vän, violinisten Joseph Joachim, prisade särskilt den "ungerska" finalen.

Stig Jacobsson

OBS! Extrakonsert, *Beethoven & Tengstrand – Grand Final*, 27 april, med eftersits. Missa inte detta tillfälle att få höra godbitar ur Beethovens piano-sonater!

Läs mer i vårt generalprogram och på vår hemsida:
www.linkopingkammarmusik.se

Oslo Stryketrío

Geir Inge Lotsberg violin

Are Sandbakken viola

Øysten Sonstad violoncell

&

Love Derwinger piano

Wallenbergsalen
Östergötlands museum
6 april 2014 kl. 16.30

Konserten ges med stöd av Kultur- och fritidsnämnden i Linköping,
Statens kulturråd, Sensus studieförbund och Scandic i Linköping.

Program

Wolfgang Amadeus Mozart

Duo för violin och viola nr 1 G-dur, KV 423

1. *Allegro*
2. *Adagio*
3. *Rondeau: Allegro*

Tor Aulin

Fyra akvareller för violin och piano

1. *Idyll*
2. *Humoresk*
3. *Vaggsång*
4. *Polska*

Robert Schumann

Fantasistycken op. 73 för cello och piano

1. *Zart und mit Ausdruck*
2. *Lebhaft, leicht*
3. *Rasch und mit Feuer*

Johannes Brahms

Pianokvartett nr 1 g-moll, op. 25

1. *Allegro*
2. *Intermezzo: Allegro ma non troppo*
3. *Andante con moto*
4. *Rondo alla Zingarese: Presto*

Den vuxne **Mozarts** karriär är i hög grad förknippad med Wien, men så länge hans far levde besökte han då och då sin födelsestad Salzburg. Själv hade han frigjort sig från ärkebiskopens tvångsregemente, men andra tonsättare stannade i dennes tjänst, bland annat Joseph Haydns yngre bror Michael, som hösten 1783 av ärkebiskopen just fått i uppdrag att komponera sex stycken för violin och viola. Dessvärre hade han innan uppdraget slutförts blivit så sjuk att han inte kunde fortsätta. Mozart var tillfälligt hemma i stan för att äntligen visa upp sin hustru Constanze, syster till Aloysia, för pappa Leopold, och fick då höra talas om Haydns belägenhet. Några dagar senare besökte han den överraskade sjuklingen och gav honom vad han behövde: två felande duor. Mozarts duor är varken daterade eller signerade, men de bär spår av att ha skrivits snabbt – och de är skrivna så att tonarterna passar perfekt in i Haydns serie.

Trots omständigheterna är Mozarts duor förvisso inga hastverk, de räknas tvärtom till hans allra bästa och mest fulländade kammarmusikverk.

Tor Aulin hade stort inflytande över sin samtids svenska musikliv. Han var drivande kraft bakom skapandet av Konsertföreningen i Stockholm, han var som violinist utbildad av Emile Sauret i Berlin, han var konsertmästare i Hovkapellet sedan 1889 och primarie i den egna stråkkvartetten. Under mer än två decennier turnerade denna Aulinska kvartett (grundad 1887) landet runt.

Han studerade komposition för Philipp Scharwenka i Berlin, men på grund av alla andra uppgifter i musiklivet hade han sällan tid att komponera. Några av hans verk har ändå fått en fast plats på den svenska repertoaren. Han skrev åtskilliga verk för violin och piano. Bland de mest älskade av dessa är de fyra utsökta Akvareller han komponerade 1899. Han slår i dessa välformade miniatyrer an en genuin nordisk ton, nära Grieg och Sibelius, men ändå så personlig. Speciellt Humoresken har blivit ett ofta framfört slagnummer.

1849 blev ett av **Robert Schumanns** mest fruktbara år. Han kastade sig i februari med intensivt intresse över hornet, som just då hade förbättrats i sin konstruktion. En rad kompositioner för horn blev följderna – men dessutom hann han samma månad också skriva tre korta fantasistycken op. 73, vilka kan spelas på cello, violin eller klarinett. Huvudtonarten i första satsen är, som så ofta i Schumanns mindre kammarmusikverk, a-moll. Satsen är mjuk och uttrycksfull